

пътъ камъ голѣма слава и честь, нъ той прѣдпочелъ да стане духовно лице и го направили библиотекаръ у Св. Софиа. Той поискалъ до живѣе постническии животъ, та оставилъ Цариградъ и отишълъ въ една пустиня; послѣ нѣкои си го поканили да се върне пакъ въ Цариградъ, дѣто станалъ учителъ на философията.

Най-важната работа на Св. Кирила и Методиа, била прѣвождане то на свештено то писание на словѣнскый языкъ, което е станало въ Цариградъ за византийскити и българеки ти словѣне. Византийскити и българеки ти словѣне нѣмали свештени книги на народнии си языкъ, та често напуштали християнство то и ставали язичници: трѣбовало да имъ се даде словѣнско богослужение. Затова св. Кирилъ изнамерилъ словѣнска азбука и послѣ, заедно съ брата си, прѣвелъ, отъ грѣцкый на словѣнскый, най-потрѣбнити богослужебни книги. И така, словѣнско то богослужение въ втората половина на IX столѣтие, се распространило най-напрѣдъ у византийскити словѣне, и послѣ у българеки ти.

Словѣне ти, които населявали Моравиа и Панониа, били обрнати въ християнство отъ латинско то духовенство на горна Германиа; тии правили богослужение то си на латинскый языкъ. Въ 862 год. моравскый кнезь Ростеславъ, заедно съ подвластнити си кнезове и съ народътъ, пратилъ пратеници до византийскый царь Михайла съ такъва молба: „Наша та зема се покръсти, нъ нѣмами учителъ, който да ни настави и да ни истѣлкова светити книги; ми неразбирами нито грѣцки, нито латински; једни ни учатъ така, а други — инакъ, та не можемъ да разберемъ што е писано въ книгити. Пратѣте ни нѣкой учителъ да ни објасни смисълъта на всако книжовно слово.“ Царь Михаилъ имъ испратилъ Кирила и Методиа. Четири години и половина тии се трудили да наредетъ богослужение то на словѣнскый языкъ: правили цркви, учили дѣца и прѣвождали свештеното писание. Тии трѣбовало да се боретъ и съ останалити язичници, и съ недоброжелателство то на латинско то духовенство, което казвало, че само на три језика трѣбова да се слави Богъ: на јеврейскый, на јелинскый и на латинскый, заштото надписътъ на крѣстътъ Спасителевъ билъ написанъ на тиа три језика. Папа Никола, комуто нѣмско то духовенство наклеветило словѣнскити учители за противници на латинство то, повикалъ ги да идатъ при него. Св. Кирилъ и